

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător A. Arhip
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Vamal împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul Serviciului Vamal și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016 de admitere a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Todirel Marin către Serviciul Vamal cu privire la anularea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și compensarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La 21.09.2016, Todirel Marin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal, prin care a solicitat declararea nulității parțiale a hotărârii Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 28.07.2016 în privința lui Todirel Marin, anularea ordinului nr. 880-A din 08.08.2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la muncă și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, el a activat în cadrul Serviciului Vamal, la Postul Vamal Criva 1 din cadrul Biroului Vamal Briceni, începând cu anul 2000, ultima funcție deținută fiind cea de inspector superior.

Pe parcursul activității în cadrul Biroului Vamal Briceni, și-a perfecționat nivelul de calificare profesională, a trecut peste diferite procese de atestare și nu a fost sancționat vreodată disciplinar.

La 06.06.2016, a fost încheiat contractul individual de muncă cu Serviciul Vamal, pentru o perioadă de 1 an. Angajații Biroului Vamal Briceni, responsabili de resursele umane, i-au comunicat că, în perioada lunilor iunie-iulie 2016 se va

desfășura atestarea colaboratorilor vamali privind corespunderea acestora cu funcțiile deținute.

La 22.07.2016, a fost invitat la departamentul vamal pentru a susține atestarea în fața Comisiei de atestare, fiind informat că, rezultatul atestării va fi comunicat pe parcurs. Despre faptul că, nu a susținut atestarea și urmează să depună cerere de demisie a fost informat în data de 04 august 2016. Drept consecință a informației relatate, i s-a agravat starea sănătății, fiindu-i prescris tratament ambulatoriu, informând despre starea precară a sănătății șefa Serviciului resurse umane al Biroului Vamal Briceni, totodată, comunicându-i că se va prezenta la serviciu după finisarea tratamentului. După ce s-a prezentat la locul de muncă, la data de 31.08.2016, i-a fost adus la cunoștință ordinul directorului Serviciului Vamal nr. 880-A din 08.08.2016 cu privire la încetarea raporturilor de muncă, pe motivul necorespunderii sale cu funcția deținută, fapt constatat prin hotărârea comisiei de atestare.

În opinia reclamantului, procedura de atestare a avut loc cu încălcarea Regulamentului cu privire la atestarea colaboratorilor vamali, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 880 din 21 iulie 2008, fapt manifestat prin: omisiunea angajatorului de a informa salariatul despre scopul și modul de efectuare a atestării; nu se regăsesc criteriile în temeiul cărora a fost adoptată hotărârea cu privire la necorespunderea cu funcția deținută; procedura de atestare a fost efectuată în perioada de până la expirarea a 2 luni de la accederea în funcție; nu există ordinul directorului general al Serviciului Vamal cu privire la aprobarea hotărârii comisiei de atestare; ordinul directorului Serviciului Vamal nr. 880-A din 08 august 2016 cu privire la încetarea raporturilor de muncă a fost emis în perioada în care Todirel Marin se afla în concediu medical.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, acțiunea depusă de Todirel Marin a fost admisă, s-a anulat hotărârea Comisiei de Atestare a Serviciului Vamal din 28 iulie 2016 în partea ce-l vizează pe Todirel Marin și ordinul directorului general al Serviciului Vamal nr. 880-p din 08 august 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale lui Todirel Marin și s-a restabilit Todirel Marin în funcția de inspector superior la Postul vamal Criva 1, Biroul Vamal Briceni. Totodată, s-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Todirel Marin salariul pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 08 august 2016-05 decembrie 2016, suma de 5000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și 3000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

La 04.08.2017, Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei nominalizate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi

de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel eronat au interpretat normele de drept material și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 03.11.2017, Todirel Marin, prin intermediul avocatului Pavel Midrigan, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Serviciul Vamal, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o

rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serviciul Vamal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari